

Писмо отъ казармата

Драги Барабани,

Както знаеш, или не знаеш,
азъ наднахъ войничка прѣ-
мѣна и се зачехляхъ на
фуркавия прапеза. Полу-
гаванъ си вече чѣсто са мѣн-
и хлѣбъ и накривявалихъ ша-
кама. Мислехъ му вие со
1/4 килограма дѣто пра-
вите закуска, аѣтъ, Вегеръ.
Осѣтихъ хлѣба, полугаванъ
си и горбича, чийто хими-
чески съставъ не съмъ апа-
мизираа, но мога да на-
пиша формулата и като
видъ тази ти ведатъ.
Обаче имамъ я въ угади ми,
той те като наизмъ сто-
маха си закриливалихъ на
буренце си прошекото пиво,
и ми по-правъ на малък
бачи. Мити шичкави.
"Свободно вртѣ, въпрѣки опъ-
санията ми, имамъ доста.
Даже отъ скука, азъ погнахъ
за подрайсаванъ на единъ
мои колега - непризнахъ
математикъ. Камо него,
особено кога сѣмъ диевелехъ
правъ си разни събитки, кои-
то всички не сѣ за прѣдъ
сорта. Въ всички случаи
за да не се сгредича, азъ
ще ти кажа и твои по-цен-
зурни. Така, наприимъ,
прѣсѣтналихъ главата на
нашето "младчи". Прѣс-
ѣтналихъ я и въисадихъ
и нѣ далъ надмива
тази ти Сѣбата и горѣ-
долъ мортъ за се конку-
рира отъ ~~свѣта~~ - тази на
едно софийско съблоса-
нито при царя. Прѣс-